

Man kan sige: Hvad enten en rig Mand drikker en Flaske Champagne, eller en fattig Mand drikker en Flaske Champagne, saa svarer han lige stor Skat, og det er i højeste Grad ubilligt. Nei, det er fuldkomment billigt, thi det er Luxus i begge Tilfælde. Forskjellen bliver den, at den rige Mand drikker mange Flasker Champagne, den fattige Mand næppe en, og at den rige Mand holder mange Hunde, den fattige Mand næppe en, og hvis han holder en, kunde han gjerne lade den fare med. Det interesserede mig ogsaa at høre den ærede Justitsminister, idet det næsten lod til, at den ærede Justitsminister ogsaa var kommet noget ind paa den Betragtning af Hundenes privilegerede Stilling; thi han brugte i sit Foredrag saadanne vendinger som: "Naar Hundene genere Andre", ja, den ærede Minister sagde endog saa en Gang: "Naar Hundene genere andre Mennesker". Denne Kjærlighed til Hundene, denne Omhu for Hundene ligger i Luften under denne Forhandling, og det ærede Udvalg har ingenlunde gjort Lovforslaget bedre, det har gjort det ringere. Naar jeg ikke vil stemme imod Lovforslaget, saa er det for ikke at blande min Mening med de ærede Herrers, som af lige modsatte Grunde erklære, at de ville stemme imod dette. Jeg ønsker ikke, at der skal komme et Resultat ud her fra Thinget, der kunde udlægges saaledes, at Thinget har fundet det høist ubilligt imod Hundene og deres Holdere, at en saadan Lov udkom, og det vilde fremkomme, dersom jeg, som har en modfat Opfattelse af det ærede Medlem for Præstø Amts 3die Valgtreds (Beth) og det ærede Medlem for Holbæk Amts 1ste Valgtreds (Fogtmann) vilde stemme imod Loven. Af den Grund agter jeg at stemme for Loven uagtet de Betæneligheder, jeg har ved den. Men jeg vil rigtig nok, som sagt, udtale min Anerkjendelse til Udvalget; thi dersom det har været dets Hensigt at staffe Hundene en privilegeret Stilling i Danmark, har det løst sin Opgave paa en smuk Maade.

Jungersen: Min første Antæ, dengang dette Lovforslag kom frem, var den, at man overhovedet begyndte at komme ind paa det nye Princip at beskaffe vore Husdyr; thi jeg saae heri kun en Begyndelse til, hvad man i Fremtiden vilde arbejde hen til,

idet man saa vilde gaa videre med at beskaffe vore Husdyr. Naar jeg alligevel indtil 2den Behandling har været saa nogenlunde tilfreds med den Stilling, Udvalget har indtaget overfor denne Lov, maa jeg tilstaa, at jeg efter 2den Behandling er bleven i høj Grad betænkelig ved selve Loven, thi jeg ser ikke retiere, end at dersom vi vedtage denne Lov, som den her foreligger med de nu foreslaaede Ændringer, ville vi ude paa Landet være aldeles voldgivne, havde jeg nær sagt, nærgaaende Mennesker baade Nat og Dag. Det er min Overbevisning, at efter denne Lov kan En, som kommer og vil søge at tilvende sig noget af mit Gods, dersom min Hund farer ud imod ham og forstyrrer ham i dette hans Værk, paadrage Hundens Eier foruden en lang Proces en Udgift af op til 50 Kr. Jeg mener, at dette er saa urimeligt, som det vel kan være. Hvad vi overhovedet holde Hunde for ude paa Landet, er jo hovedsagelig for at vogte vor Eiendom paa Tider, da vi ikke selv kunne det. Men efter denne Lov ville vi være aldeles afstaarne fra at gøre den Brug af vore Hunde. Jeg kunde have forstaaet det, dersom Loven f. Ex. kun skulde gjælde særlig for Hovedlandene og der, hvor Folk have Lov til at færdes, offentlige Veie osv., dersom den havde indskrænket sig til at sige, at paa disse Veie maatte Hunde ikke fare ud og fare gjøende mod de Væisfærende. (Rør: "gjøende" foreslaas jo at skulle falde bort). Ja, saa er det saameget værre. Dersom jeg f. Ex. ved min Gaard har en Hund, og en Mand passerer Gaarden om Natten, og min Hund er ude — jeg holder meget af, at den er lidt vagtsom — og den saa gjør Marm, naar Manden nærmer sig, og farer imod ham, er han i Stand til blot ved at anmeldte Sagen for Politiet at bevirke, at jeg er udsat for næste Dag at blive tiltalt i Henhold til denne Lov. Deri giver jeg det ærede Medlem for Præstø Amts 3die Valgtreds (Beth) Ret, at naar f. Ex. en Mand gaar hen og giver en Anden En paa Siden af Hovedet, er der ikke offentlig Forsølgning overfor en saadan Sag, men dersom en Hund gaar hen og river et Stykke Tøj i Stykker, er der offentlig Rettsfølgning overfor dens Eier. Er det billigt og rigtig? At der overhovedet er et saa over-